

que am tanta ó més propietat que la de Nissa mereix el dictat de Costa d' Azur. Sento no recordar-los tots, aixís es que pera no incórrer en sensibles omissions, prefereixo no citar-ne cap. També hi estaven representats diversos periódics y associacions catalanistas, é hi havia, sobre tot, molt d'entussiasme, d'aquell entussiasme desinteressat que sols inspira 'l poderós sentiment del amor patri.

En l' antich castell dels Muntaners nos reunirem, y després d' aprobar am lleugeres modificacions el projecte de reglament presentat pels organitzadors, donárem per fundada la novella «Associació Catalanista de la Costa de Llevant», que té, com ho indica son nom, per principal objete la propagació de las nostras ideas en aquella comarca, á qual fi s' ha estatuhit en un dels articles del reglament que tan prompte com estigui constituïda procurarà son ingrés en la Unió Catalanista.

Forman la primera Junta en Serra, de Canet; en Gombau, de Sant Pol; en Juliá, de Vilassar; en Fabra, de Pineda, y en Comas, de S. Vicents de Lllavaneras.

Sortint d' aquell histórich casal, en qual recinte es fama va constituïr-se 'l primer ajuntament de Canet de Mar, segons sembla deduhir-se d' un vell pergamí desenterrat per l' intelligent cuidado del amic Mariano Serra, anárem á casa del hermitá de la Misericordia, ahont nos esperava un espléndit ápat, al que ferem tots el degut honor.

Allí vingueren á saludar-nos el coro del Centre Catalá de Sant Pol y 'l del Foment de Canet, agrupacions musicals totes duas que honran en extrém á llurs joves directores, ja que malgrat esser molt novellas cantaren admirablement diferents pessas catalanas, algunas bastant difícils.

Arribada la hora dels brindis, que va inaugurar en Serra, feren ús de la paraula en Gombau, l' Arús, en Tobella, en Marsans, en Suñol, en Flos, en Danyans, y altres que no recordo. Me sería imposible donar ni tantsols una idea de lo que digueren els oradors, no més sé que tots els brindis, inspirats en vivíssim amor á Catalunya, arribaren al cor de la numerosa concurrencia que atapahida pels corredors y habitacions vehinas, demostrá am sos entusiastas picaments de mans que estava identificada am las nostras ideas.

Ahir las Agrupacions de Vilassar de

Mar y de Sant Feliu de Codinas, avuy l' Associació de la Costa de Llevant. En pocs dias tres batallons més organitzats y á punt de combatre per la llibertat de Catalunya.

Demá 'n vindrán d' altres; dintre poc temps n' estará cuberta tota la tgrra. ¡Quí na florida tan hermosa! ¡Quín regalo pels ulls y quin consol pels cors! Y prompte, ben prompte, com digué 'l poeta:

lo que ha florit granará.

Atentament invitats per nostres entusiastas compayes de «La Costa de Llevant» sentint-ho molt, ens fou enterament impossible assistir á la festa de que fa menció «La Renaixensa», mes fem constar avuy que L' ALMOGÁVER estará sempre prompte á secundar l' esforços fet per tant dignes companys de la causa de la Patria catalana.

LA REDACCIÓ.

PATRIA

Un jorn de desbentura, nissaga malehida,
el jou, que tan denigra ¡ho Patria!... te senyí;
mes avuy ta fillada, de son esglay refeta,
per deslliurarten prompte, trevalla am ver dalit.

Del Pirineu al Ebre, del Mar fins á 'l Noguera,
el crit «Patria desperta» se sent vibrar potent;
crit que sembla que diga, catalans alegreu-se,
tornarem tenir mare, s' acaba 'l sofriment.

La nostre gaya parla, ja no será bexada,
nostres lleys veneradas, altre cop regirán,
tindrém trevall y feina serém grans altre volta:
¡ditzós el jorn que ixque el sol de llibertat!

JORDI GIRONA.

DE BARCELONA ESTANT

Ayuy 1898 ¡baix quins mals auspicis entras!
Aquí, allá y per tot arreu, las terras qu' han pogut escapar-se del flagell del las inundacions, restan hermas per falta de brassos que las conreuhin. Las familias qu' apilotant estalvis á cambi de privacions durant tota sa vida havian pogut arribar á reunir una poma per la set, el monstre de la Bolsa insaciable sempre, las acaba d' estimbar á la miseria. Aquells trossos de patria surant en els oceans Atlántic y Pacific dos veritables paradissos anomenats Cuba y Filipinas s' han convertit en camps de lluyta despiadada, ahont s' hi matan am feresa dos bandos que s' persegueixen sensa treva. Y allí en un edifici rónec, apartat de la població, habilitat per hospital ó sanatori